Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.

Telephone: A 9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Hela år i förskott	$2.00
Halvt år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.00
Helt år till Sverige	2.50
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöra registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras en fast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	$1.50

Förlovningsannonser, Önskas, etc. 50c per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för annonsörer bör all tid insändas i förskott.

Torsdagen den 14 Juli 1921.

NY BASIS FÖR REPRESENTERING.

ETT NYTT INSLAG i den politiska väven har gjorts av farmarna i Alberta. De ha nu framlagt sitt program samt framhålla däri med orygglig konsekvens, att ett verkligt folkstyre fordrar att respektive förvärvsgrupper erhålla representation i den lagstiftande församlingen i förhållande till sin styrka.

Deras program utmynnar i trenne huvudpunkter: 1. statsstyrelse genom yrkesgrupper (ej allenast farmarnas grupp utan även alla andra grupper); 2. proportionell representation samt 3. återkallande (recall). Vid de möten, som de organiserade farmarna haft, har kraftiga attacker gjorts emot partipolitiken men knappast ett ord har sagts emot den nuvarande administrationen som sådan. Tvärtom ha bestämda uttalanden gjorts, att farmarkandidaterna — om valda — skulle understödja administrationen i alla goda saker samt ej opponera sig för oppositionens skull. I sanning ett hedrande beslut för farmarna. Ty finnes det väl något sämre, än då en grupp nedröstar ett gott och allmännyttigt förslag blott på grund av partipolitiska skäl?

Men farmarnas program av representation för varje förvärvsgrupp kommer naturligtvis att fördömas av alla yrkespolitiker såsom en rosenrasande galen lära, som kätteri mot brittiska principer samt som nära besläktat mot bolsjevismen och andra ismer. Man har så länge varit van vid s. k. geografisk representation; att man ej kan försona sig med den tanken, att något annat system kan vara demokratiskt.

Men emot denna allmänt utbredda uppfattning, som ligger till grund för det nuvarande partisystemet, ställer farmarna i Alberta sitt bestämda krav om representation baserad på förvärvsgruppering. De framhålla i sitt program, att det nu rådande politiska upplösningstillståndet har sin orsak i folkets missnöje med partisystem. Vidare göra de gällande att den nuvarande politiska partiställningen ej kan möta tidens krav, enär förbindelsen mellan representant och väljare är alltför lös. De framhålla, att folket kan endast uppnå självstyre genom att systematiskt organiserade grupper utvälja sin representant, uppställa program, invälja sin man samt hålla denne ansvarig inför organisationen för hans handlingar. De önska ej ett klassvälde, de endast åstunda representation i legislaturen för sin egen och andras grupper i förhållande till respektive gruppers numerär.

Av detta framgår att farmarna ej äro efter makten för egen skull, de önska lika rättvisa åt alla. Det är modigt och konsekvent handlat, men huruvida det är politiskt klokt, kommer valets resultat den 18 juli att ge åtminstone delvis svar på. Men även om valets utgång skulle bli till farmarnas nackdel, så kan man likaväl ej fråntaga dem äran av att ha sökt bryta en ny bana inom Canadas politik.

Utom här nämnda fundementala förändring i representationssystemet innehåller farmarnas program föga av radikal art. Som ovan påpekats kräva de proportionell representation i förhållande till de olika gruppernas numerärer samt preferensval i enmanskretsar. Dessutom fordra de initiativ samt referendum med rätt att kalla tillbaka. Vidare har den kooperativa tanken en stor plats i deras program, i det att de kräva att provinsen skall hjälpa varje ko-operativt företag för marknadsföring av farmprodukter, som bidrager till att främja billigare omsättning eller produktion. Till sist ingår rusdrycksförbudet som ett ovilkorligt krav, i det att de fordra intet mer eller mindre än totalförbud. Förbudspörsmålet kommer att spela en stor roll, även om det ej visar sig så mycket på ytan. Sagda spörsmål är nu den sprängkil, som i flera valkretsar splittrar det liberala partiet. Premiärminister Stewart har alltid intagit en rent förbudsvänlig ståndpunkt, vilket troligen var orsaken till att farmarna nedlade politisk åktion i hans valkrets.

Den i förra numret omnämnda splittringen i farmarnas leder över bevattningsproblemet kommer kanske att minska farmarkandidaternas antal i den kommande legislaturen. Men om de ej vinna majoritet, komma de att utgöra det största oppositionspartiet i de frågor, där den nuvarande regeringen och farmarna ej komma överens. Tydligen kommer farmarnas idé om yrkesrepresentation att åtminstone vinna delvis seger och då ha de ju alltid tagit ett långt steg framåt på den nya banan. För övrigt har ju en stor del av den gamla majoriteten verkligen uträttat mycket för farmarnas bästa. Och om denna del av sagda majoritet blir invald jämte nya representanter för farmarna och abetarna, kommer nästa års legislatur att kunna gå flera steg framåt för folkets gemensamma bästa.

Det har varit farmarnas såväl som arbetarnas stora olycka, att de aldrig kunnat enas om en bestämd politik, som de kunnat samla sig kring. Så snart man varit ett litet stycke på väg med samlingsarbetet, ha separata rörelser uppstått och så har det varit adjö med sammanhållningen och även för tillfället med segern. Man har så gärna hängt sig upp på små skiljaktigheter och så att säga tvistat om påvens skägg. Man har ej lätit dessa småtvister underordna sig de verkligt stora spörsmålen och så har man mist det hela. Om man istället nöjt sig med en halv kaka brod i sänder, hade man kunnat få hela kakan i två munsbitar. Men nu ville man ha hela kakan i en munsbit och så gick man alldeles miste om den.

Sammanhållning och samarbete i uppriktig och ärlig anda är vägen till seger. Split och smågräl leder till nederlag. Låt vårt folk både i Alberta och i andra provinser samla sig kring de stora och ledande principerna, så skall rättvisa till slut vederfaras allt småfolket.

EN APPELL I KRISTID.

THE United Farmers of Manitoba har under de senaste 12 månaderna gjort mera för provinsen än under något föregående år och, likväl hotas vi i dag av nödvändigheten att stänga våra dörrar på grund av brist på understöd, skriver G. G. G. i sitt senaste nummer i sin avdelning för U. F. M. samt fortsätter:

1. Under detta år sparade vi farmarna åtminstone $20,000 i frakt för utsäde.

2. Vi etablerade en U. F. M. kurs för vårt folk vid provinsens universitet.

3. Vi organiserade en provinsiell serie av debatter för utveckling av plattformkraft.

4. Vi ordnade det så, att vi från vårt kontor sände marknadskvoteringar varje veckodag till de lokala telefonstationerna.

5. Vi hjälpte att etablera det nya Co-operative Dairy Co., som nu bedriver mejerirörelse i Winnipeg.

6. Vi fingo ytterligare 6,000 medlemmar och 100 lokalavdelningar

7. Vi fortsatte vår politiska verksamhet, organisering, förseende med litteratur samt propaganda i allmänhet.

Frågan är nu den: Kan lantbefolkningen i Manitoba ha råd att nedlägga detta arbete, att upplösa sin centraloganisation, under vilket exploatörerna voro fria att utan hinder skinna folk?

Svaret till denna fråga kommer att finnas i aktion vidtagen —eller icke vidtagen — av lokalföreningarna under nästa månad.

Saken är ej förlorad. Saken står just på vippen att vinna. Medicine Hat är en antydan om, vad känslan hos vårt folk är. Men Medicine Hat idealet kommer ej att upprepas i många distrikt i Manitoba, om ej under nästa månad 200 lokalavdelningar sätta sina skuldror under hjulet på ett sätt, som de ej gjort under sex månader. Kan ni ej höra kallelsen? Kan ni ej inse behovet? Kan ni ej känna tillfällets inspiration?

Lokalnämnderna ha nu sitt livstillfälle. Det är tiden att skaffa medlemskap. Folket kan enrolleras. Pängarna kunna skaffas. Segern kan tillförsäkras genom förbättrad organisation. Vill ni tillförsäkra det?

Segern kan förloras genom ytterligare en månad eller så av overksamhet. Skall er lokalavdelning hjälpa förlora den?

Så långt G. G. G. Vi vilja tillägga att alla farmare, som äro intresserade av sin egen o. alla farmares välfärd, böra känna det som en plikt att sluta sig till en farmarorganisation — även om denna liksom allt annat mänskligt är behäftat med brister. Det är endast genom enighet som farmara liksom industriarbetarna kunna tillkämpa sig sina rättigheter.

Den vise tänker och tiger. Den dumme tänker icke och tiger icke.

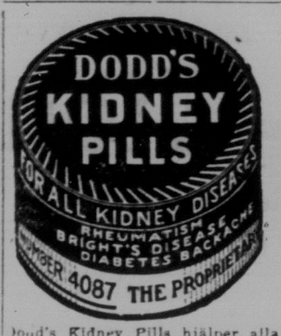

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

HOPP FÖR IRLAND?

EN HOPPETS stråle om ock svag lyser nu över det oroliga Irland. Norra och södra Irland ha äntligen kommit tillsamman. Ulster-regeringen håller nu konferens med Sinn Fein-regeringen. Belfast och Dublin tala nu över saker och ting för att se, om de ej kunna finna en mark, på vilken Irland kan handla som en enhet med hänsyn till de senaste brittiska närmandena. De Valera har slutligen beslutat sig antaga Lloyd Georges inbjudan att begiva sig till London.

Den irländska situationen synes därför åtminstone på ytan litet ljusare. Med det brittiska kabinettet böjt för försoning och med ledarna för de irländska fraktionerna spanande efter ett sätt kompromissa samt sammanjämka skiljaktigheterna, borde det finnas skäl för hopp.

Irländsk enhet eller något utförbart arrangemang, som kan tjäna enhetsaktionen, är det första kravet för en uppgörelse av Irlandsfrågan. Försök i detta avseende misslyckades sistlidne år i Dublin. Den nya parlamentariska regeringen i Ulster utgör exempel och en inbjudning till södra Irland och Ulster har blivit förvånansvärt milt o. försonligt. Det synes även som om Sinn Fein börjat inse, att det är hopplöst att tro på en fullkomlig oavhängighet vare sig genom våld eller underhandling samt att det är bättre att få en maximum grad av home rule genom fredliga metoder.

Majoriteten av Irlands vänner utom Irland äro tydligen angelägna om att De Valera går till London för att göra sitt bästa för en uppgörelse. Men nu gäller det, om den brittiska regeringen vill spela ärligt spel, ty upptäcka irländarna att det finnes falska kort i leken, taga de åter till våld och då blir den sista villan värre än den första.

Varför ej ge Irland och samtidigt Skottland en plats bland nationerna som en relativt självständig Dominion?

Det gamla ordspråket "Den man älskar, den agar man" synes ännu gälla i vår modärna tid — åtminstone i Anderson, Ind. En man därstädes var häromdagen inställd för rätta anklagad för att på sin hustru ha tillämpat den gammalmodiga husagan. Borgmästare Black ,vilken satt som domare, förklarade nämligen, att om en mans hustru gjort sig förtjänt av kroppsaga, så var det intet lagbrott, ifall hennes man gav henne en rimlig sådan, vadan den anklagade blev frikänd. Borgmästare Black tänker nog inte på återval eller också utgöra de kvinliga röstägande en försvinnande majoritet i hans samhälle, tilläger spydigt nog vår kollega Svenska Kuriren, som meddelar denna lilla godbit.

En 17-årig flicka i New York var härförliden i tre dagar försvunnen från sitt hem. Hon meddelade, att hon bortrövats av fyra män i en automobil. De hade fört henne till ett rum uppe i staden samt hållit henne innestängd där i ett par dagar, under vilken tid de och många andra män "besökt" henne. Sedan hade hon förts till ett annat rum, där hon "träffat" andra män, vilka sedan tagit henne ut i automobil och släppt henne på gatan samt kört i väg. I sanning en hemsk storstadsbild, säger med rätta Nordstjärnan. För sådana uslingar vore den gammalmodiga spöpålen god nog.

Amerikanska ingeniörer skola ombygga Kinas bekanta Stora kanal, vilken byggdes 486 år före Kristi födelse. De kinesiska ingeniörerna måste ha utfört ett utmärkt arbete för att vara nybörjare.

Kanhända den dagen icke är långt avlägsen, när Irland kan ha sin egen "Dominion dag."

Hur skulle du tycka om att vara den mjölkflaska, som står i isskåpet?

Min egen spalt.

För Svenska Canada-Tidningen av Nils F:son Brown.

TILL EFTERTANKE manar dr. E. J. Carsteins inträssanta och utmärkta inlägg i S. C. T. av den 30 juni. Jag tänker därvid icke så mycket på den juridiska skärpa, med vilken dr Carstein lägger ansvaret, det juridiska och moraliska, för det sorgliga, som inträffat, där detta ansvar otvivelaktigt hör hemma. Jag tänker mera på de slutledningar angående radikalismen, dr Carstein kommer till på grund av några "radikalers" usla uppträdande. Författaren gör det misstag, som ofta begås, han generaliserar och dömer en hel rörelse efter några få individers handlingssätt.

Flera gamla vänner inom borgerliga kretsar ha varit förvissade om, att jag nu fått nog av radikalismen, att de lidanden jag fått utstå fört mig på "bättre tankar." Så är emellertid icke förhållandet. Jag tror idag lika fast på de radikala idéerna som någonsin förut. Vad jag lidit tar jag med jämnmod, väl vetande att vi, som vigt vårt liv åt en idé, åt en sak, måste vara beredda på förluster, på lidanden ända in till döden. För oss är idén av större vikt än vår personliga välfärd. I mina ögon förringas ej den radikala rörelsen, därför att en handfull humbugsmakare — vitmenade grifter — vilka för att skyla sin egen uselhet klistrat radikalismens etikett på sig, förorsakat mig och min familj lidanden och ekonomisk ruin. För utomstående blir det en annan sak. De skola ofta döma hela rörelsen efter några fås synder. Det är därför vår oavvisliga plikt, att då förräderi och uselhet yppar sig inom våra egna led, stiga upp och kraftigt protestera för att därmed visa, att de radikala idéernas bärare icke sådant gilla. Detta har jag gjort och flera med mig.

DEN SVENSKA ministern i Washington, Axel F. Wallenberg, har i dagarna besökt tvillingstäderna vid Mississippi. Hr Wallenberg blev naturligtvis på vederbörligt sätt mottagen och firad av dem, som makten hava. Våra svensk-amerikanska uppkomlingar fingo även tillfälle att på känt manér moja sig i nådens sol.

Hr Wallenberg gjorde naturligtvis även en del uttalanden för tvillingstädernas dagtidningar. Dessa voro synnerligen artiga mot hr ministern, och i jublande ton omtalade de, att hr Wallenberg är en av Sveriges rikaste män. Och det gladde dem naturligtvis att återgiva hr Wallenbergs ord, då han sade, att ehuru Sverige ligger alldeles vid Ryslands dörr, hade det icke tagit intryck av de doktriner, som predikas av sovjet. Även sade han, att Europa åter började gå framåt, och att denna rörelse var långsam men säkert skulle övervinna den oro, som var ett resultat av den reaktion, som följde kriget. Han förklarade, att allt nu höll på att repa sig i all avseenden i Sverige.

Hr Wallenberg är svenskt sändebud och borde känna svenska förhållanden. Han har ju även ganska nyligen varit i Sverige. Hans budskap divergerar dock en hel del från de underrättelser, vi erhålla genom Sverigetidningar och genom landsmän, som besökt fosterlandet. Dessa förtälja oss, att den radikala socialismen är på oavbruten framåtmarsch, och att en av orsakerna därtill just är, att Sverige icke repat sig efter kriget. Tidningarna äro fyllda av meddelanden om industriinställelser och affärskrascher samt arbetslöshet och elände i det oändliga och därtill fortsatt, tryckande dyrtid.

Dock: minister Wallenberg talar knappast varken för eller om det svenska folket. Han är visserligen svenskt sändebud i Washington, men han representerar i själva verket inte annat än svensk storkapitalism i dess mest ohöljda och cyniska form. I det ljuset måste man se hans uttalanden om Sverige.

SOVJET-RYSSLANDS förfärliga läror nämndes. Ja, de äro gräsliga. Isynnerhet ha borgare, reformister och gula socialister lyft sina händer i fasa inför proletariatets-diktatur. Men huru små bli icke dessa herrar exempelvis inför Englands kanske främste journalist Brailsford, som aldrig utgivit sig vara socialist. Mr Brailsford, vilken som bekant besökt Ryssland, har i sin bok "Russian Workers' Republic" gjort följande uttalande om proletariatets diktatur:

"Ordet 'diktatur', som de ryska kommunisterna använda för att beskriva sitt eget monopol av makten i den socialistiska staten, innebär att den blir temporär. Den bör vara, enligt revolutionens taktiska teorier, tills det kapitalistiska systemet helt och hållet försvunnit i Ryssland, tills den forna previligerade klassen blivit absorberad av den allmänna medborgarklassen, och tills inbördeskriget och det yttre kriget avstannat. Opponenterna äro skeptiska och betvivla, huruvida det ögonblick någonsin skall komma, då kommunisterna frivilligt frånsäga sig den makt, de gripit. Makt berusar ,och historien framvisar icke många fall av frivillig abdikation, utom i ögonblick av tydligt nederlag och misslyckande.

Det finns ett prov, med vilket man kan pröva en diktatur som bekänner sig vara temporär. Uppfostrar den? Det är svårt att tro på varaktigheten av någon despotism över en väl skolad befolkning. Tsardömet kunde leva på grund av det gamla Rysslands oerhörda okunnighet, och inom vissa gränser kan man uppbygga ett försvar för någon form av revolutionär diktatur genom att peka på bondemassornas hopplösa okunnighet. I den modärna klasstaten omintetgöras demokratiens former icke blott genom rikedomens makt utan även genom det kulturgap, som förefinnes mellan den besuttna klassen och arbetarklassen.

Om det ryska kommunistpartiet måste det emfatiskt sägas, att det bereder sitt eget försvinnande. Genom sitt stora undervisningsarbete gör det hela ryska folket moget för ansvar o. makt. Det har, mitt bland otroliga svårigheter, strävat efter prompt upplysning för hela nationen. Det har dessutom satt hela undervisningssystemet icke på passivitetens, receptivitetens och disciplinens princip, utan snarare på självinitiativets och aktivitetens. Den nya generation, som om några år skall uppstå ur dess modärna skolor, har övergått den spirituella gräsen mellan östern och västern och kommer att likna den passive, indolente, apatiske ryssen av det förflutna lika litet som han liknar genomsnittsengelsmannen eller amerikanen. Då jag iakttog de äldre barnen debattera, fråga och styra sig själva, förstod jag, att diktaturen enbart genom sin undervisningspolitik satt en tidsgräns för sin egen varaktighet."

Det är icke en revolutionär socialist, som talar. Det är en borgerlig tidningsman, men en ärlig människa. Och under tiden skräna och ljuga de gula "socialisterna" mot Ryssland. Ty det är en evig lögn, som en person nyligen skrev, att "de gula" lika helhjärtat som de verkliga socialisterna "protestera mot de allierade ländernas nesliga försök att omintetgöra Rysslands sociala pånyttfödelse." Tvärtom, tvärtom! Och hållningen gentemot Ryssland är som bekant "the acid test."

BLAND DE många Rysslandsfararna märkas den amerikanske fackföreningemannen William Z. Foster. I flere inträssanta brev till Federated Press har han skildrat sina intryck från Ryssland. I ett av dessa drar han upp en paralell mellan den amerikanska arbetaren och den ryske. Han skriver:

"Många amerikanska fackföreningsmän, fostrade i kapitalistisk konservatism, stötas bort av tanken att driva bort kapitalisterna och jordherrarna och övertaga dessas egendom, såsom de ryska arbetarna gjort. De kunna ej se någon likhet mellan en dylik procedur och deras egna fackföreningars dagliga kamp. Och dock äro de två processerna i grund och botten enahanda. Våra fackföreningar sätta sin organiserade intelligens och makt mot arbetsgivarna och taga från dem varje koncession, de förmå, oavsett huru vidsträckta och djupa dessa äro. De ryska arbetarorganisationerna, som arbeta på identiska principer, men med ojämförligt bättre förståelse, beslutsamhet, disciplin och makt än våra fackföreningar förmått åstadkomma, ha slutligt och fullständigt besegrat sina herrar. Men istället för att nöja sig med koncessioner som vi göra, ha de gått hela vägen och tvingat exploatörerna att på en enda gång avstå alla sina previlegier. Detta är situationen i ett nötskal. Mellan de ryska och de amerikanska arbetsrörelserna är det endast fråga om graden av utveckling. Till sitt väsen äro de båda lika, och den arbetare är en grund föreningsman, som desavuerar släktskap med sina mer avancerade ryska bröder."

DET ÄR JUST detta American Federation of Labor gjorde på den nyligen hållna årskongressen i Denver, Colo. Där fördömde man bolsjevikerna och deras Ryssland. Men något annat var väl ej heller icke att vänta av en kongress ,som med stor majoritet omvalde Samuel Gompers till president. Icke underligt, att kapitalistpressen jublade. Den hade anledning göra det. Minneapolis Tribune skrev bl. a. om denna kongress: "Det industriella Amerika, tro vi, bör vara tillfreds med, vad som gjordes eller snarare icke gjordes vid Denverkongressen..... Kongressen aktade sig för farliga allianser med utländska arbetare. Den fördömde den ryska sovjetismen som en arbetarnes och demokratiens fiende. Den vägrade att uttala sig för en sex-timmars dag och för avskaffandet av övertid i industrien. Den avisade tanken på att taga makten från kongressen att förklara krig och giva den åt folket genom referendum. Den höll tillbaka rekommendation av North Dakotas Townleyeserade obligationer. Förklarade sig emot statsförsäkring för arbetslösa och röstade ned en resolution om nationalisering av industrierna, med undantag av järnvägarna."

Detta är en del av denna föga konstruktiva kongress' syndaregister, varöver kapitalistpressen jublar. Denna press tager detta syndaregister till intäkt för att de organiserade arbetarna icke ännu ha någon allvarlig kritik mot de existerande sociala förhållandena att bjuda på. Segern för den gomperianska konservatismen är emellertid mera ögonskenlig än verklig. Gompers' personliga makt och en hänsynslös maskin har en hel del med denna seger att skaffa. Gompers ålder ger vid handen ,att han åtminstone inom några år måste draga sig tillbaka, och denna av många otåligt väntade händelse skall säkerligen utlösa aspirationer o. ekonomiska o. sociala krav, som delvis länge liggat latenta inom den amerikanska fackföreningsrörelsen.

DET FINNES dock fackföreningsmän i Amerika, som ha klart för sig, var orsaken till det onda är att söka som framgår av en resolution, vilken häromdagen antogs på ett fackföreningsmöte i Minneapolis. I denna remarkabla resolution hette det bland annat: "Morgan, den finansiella baronen, E. H. Gary, stålmagnaten och John D. Rockefeller, oljekungen, äro detta lands verkliga härskare. De äro den osynliga regeringen. Folket bör veta, vad deras hållning i världsutrustningsfrågan är, och de böra offentligen uttala sig i denna fråga. Vi besluta därför att uppmana Morgan, Gray och Rockefeller att offentligen uppgiva, vad den nuvarande regeringens politik i avrustningsfrågan ar, och uppmana dem att använda sitt inflytande för världens avrustning. Om de icke det göra, komme nästa krigs bled över deras huvuden."

I resolutionen hette det även, att det är lönlöst att petitionera regeringens nominella ledare, vilka äro valda av folket, men kontrollerade av privata inträssen. Detta är otivelaktigt sant, om det också icke är vidare uppmuntrande för den borgerliga parlamentarismens något knäsvaga vänner.

ÄVEN I ALBERTA kom provinsvalet hastigt på. Man ville tydligen överaska farmarena på samma sätt som i Saskatchewan. I Alberta kommer nog detta icke att lyckas på de grunder, jag i förra numret papekade. Här äro farmarna bättre politiskt organiserade och skola säkerligen förmå att bilda en solid och oemotståndlig front till d. 18 juli. Att den liberala Stewartregeringen fruktar U. F. A., förstår man av den åtgärd den vidtagit, då den givit ytterligare två platser i legislaturen åt Edmonton och Calgary och en åt Medicine Hat. I och för sig själv är denna åtgärd mycket förståndig, ty lantdistrikten ha länge varit överrepresenterade. Orsaken att regeringen icke förr gjort en förändring i denna sak är, att städerna oftast röstat konservativt, medan farmarena varit liberala. Men nu då farmarna tagit sitt politiska öde i egna händer, giver den liberala regeringen städerna representation, som dem med rätta tillkommer i den förhoppningen att i någon mån motverka farmarenas farliga inflytande. En regering, som visar dylik rädsla och sådan åtrå att mot folkets vilja hänga kvar vid maktens köttgrytor, torde dock vara på uppehållningen.

DEN FJÄRDE juli, den stora super-patriotiska amerikanska nationaldagen, är nu över och förlusterna bestå i åtskilliga döda och hundratals sårade av "fire-crackers' 'och annat otyg. Mitt i denna patriotiska hysteria finner jag följande dikt återgiven i "Minnesota Daily Star" från "Fifth Ave. Congregational Calender":

Our Flag—An Interpretation.

What is our flag? A bit of colored bunting,
Gay striped and starred and floating on the breeze?
The record of a nation's great adventure?
Sign of achievement? It is more than these.

Its red is not the blood of vanished heroes,
Not for dead patriots do its glories shine
It leads the march triumphal of the living,
Its splendid stars and stripes are yours and mine.

Its white is pain that you and I must suffer,
Its red the courage you and I must show,
Its blue the truth we must not fear to utter,
Its stars the hope that all the world may know.

Courage and Truth, the body and the spirit,
Brightened by hope and sanctified by pain;
This is the flag we weave by our existence,
This is the standard that we must maintain.

Your flag and mine, the symbol of endeavor,
Your life and mine for service as we can;
Your hope and mine that lights the world forever,
The Universal Brotherhood of Man.

Lift high the banner, comrade, and salute it,
Carry it proudly on from sea to sea;
The right to live for Right, let none dispute it:
Democracy has dawned for you and me.

—Angie V. Kingsley.
Minneapolis, Minn.

"Någonting värt att veta"

D.D.D.D. REMEDY

Dr. Dermoux Digestional Discovery

Det största blod och nerv tonic och konstitutions läkemedel känt av läkarevetenskapen.

GARANTERAT ATT BOTA följande kroppssjukdomar: Svag magsjuka, huvudvärk, dålig matsmältning, bristande matlust, hjärt-, lever-, och njursjukdomar, rheumatismen, eksem, hämorrojder, hudsjukdomar, förstoppning och kvinnosjukdomar.

Om Ni lider av någon av dessa sjukdomar, kommer Ni att finna det nyttigt att försöka D. D. D. Remedy.

För uppbyggande och bibehållande av kroppen är det oöverträffat.

Som bot för Nervösa Sjukdomar finnes intet jämförligt.

D. D. D. D. Remedy rekommenderas särskilt som en Hemmedicin. Det är ej ett experiment, men representerar det bästa av mediciner, o är resultatt av flerårigа studier av en utmärkt läkare.

Här är ett av våra många frivilliga erkännanden:

Winnipeg

Arade Herrar:

Efter att hava använt tre flaskor av Eder D. D. D. D. Remedy, känner jag mig glad att tala om att jag blivit botad för eksem av vilket jag lidit svårt i tjugu års tid, itrots av råd och recepter av framstående specialister i "Gamla landet", och jag har rekommenderat det till flere av mina vänner och med samma resultat. En annan stor nytta det gjort och är för mig nu, är att sedan jag använt detta medel, har jag ej längre dålig matsmältning eller väderspänningar, vilket övertygar mig att det är ett gott medel för magen.

Högaktningsfullt,
H. NORTO, Winnipeg.

D. D. D. D. Remedy är tillverkat i Winnipeg, och säljes av alla apotekare. Pris $1.00 För En 26 Ounce Flaska. Med post $1.35 eller 5 Flaskor med Express för $6.00. Frakt betald.

Dubbelt bättre och dubbelt så mycket. Stämplat och garanterat av

THE D. D. D. D. REMEDY CO.
PHOENIX BLOCK, WINNIPEG, MAN.
P. O. Box 1222. Dept. S.

Ordes från staden eller landet expedieras snabbt från

SWEDISH CANADIAN SALES CO.
208 Logan Avenue.,
WINNIPEG, MAN.

"God hälsa är allt." Försök en flaska för Er hälsas skull.

331 Donald Street.

Taylor Painting & Decorating Co.

LIMITED

Färger i parti och minut.

Glas, fernissa etc.

Kostnadsförslag för målning och dekorering.

331 Donald St. Winnipeg Tel.: A 3519

Bröllops- & Begravningsblommor
till lägsta priser.
BIRCH FLOWER SHOP
616 Portage Ave., Winnipeg
Tel.: St. John 2 — Ring 3

J. JOHNSON & CO.,
Dam- och Herrskräddare
482½ MAIN STREET
Rialto Blk. Tel. A 8484
WINNIPEG.